

Česká republika

Česká školní inspekce

Jihočeský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Dubné, okres České Budějovice

Adresa: 373 84 Dubné 35

Identifikátor školy: 600 057 933

Termín konání orientační inspekce: 18. – 21. listopad 2002

Čj.:	07 1666/02-2039
Signatura:	og1cw101

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Dubné je úplnou základní školou. V letošním školním roce má 15 tříd, které navštěvuje celkem 286 žáků. Zhruba dvě třetiny žáků dojíždějí ze 16 okolních spádových obcí. Školu tvoří dvě budovy – základní školy a školní družiny, ve které je umístěna i jedna třída 1. stupně. Ve škole se vyučuje podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2. Od 1. 10. 2002 přešla do právní subjektivity. Jejimi součástmi jsou nyní školní družina, školní jídelna, mateřská škola a mateřská škola v obci Lipí.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních podmínek vzdělávání a výchovy v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- materiálně-technických podmínek v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětech český jazyk, anglický jazyk, německý jazyk, dějepis, přírodopis a přírodověda, praktické činnosti a hudební výchova

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Výchovu a vzdělávání na 2. stupni v předmětech český jazyk, cvičení z českého jazyka, dějepis a přírodopis, na 1. stupni pak přírodověda hudební výchova a praktické činnosti, zajišťují vyučující s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Cizí jazyky vyučují učitelky s pedagogickou způsobilostí, které složily základní státní jazykovou zkoušku z daného jazyka nebo absolvovaly dvouletý kurz pro výuku jazyka. Jedna z vyučujících získala státem uznanou odbornou způsobilost pro výuku angličtiny. Hudební výchova na 2. stupni je vyučována učitelem bez pedagogické způsobilosti, neaprobovaně jsou pak vyučovány praktické činnosti na 2. stupni.

Při naplňování výchovně vzdělávacího programu spolupracují s vedením školy poradní a metodické orgány. Na 1. stupni jsou to dvě metodická sdružení, na 2. stupni pak čtyři předmětové komise. Ty se pravidelně scházejí, ze svých jednání pořizují zápisy. Úroveň a vypovídající hodnota jednotlivých zápisů je rozdílná.

Začínající učitelé mají stanoveny uvádějící učitele, aktivita v této oblasti je dána především zájmem vyučujících. Vedení školy podporuje další vzdělávání pracovníků, učitelé se účastní akcí pořádaných vzdělávacími institucemi dle svých aprobací a zájmů.

Organizační struktura školy je jasně dána, stejně tak jsou stanoveny i kompetence jednotlivých pracovníků. Školní řád obsahuje ustanovení daná vyhláškou. Informační systém je funkční, potřebné informace jsou operativně předávány. Kromě tradičních způsobů informování rodičů o prospěchu a chování jejich dětí nabízí škola každé úterý možnost navštívit vyučovací hodiny.

Oblast personálních podmínek vzdělávání a výchovy je celkově hodnocena jako velmi dobrá.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Budova školy je ve velmi dobrém stavu. Vnější i vnitřní prostory jsou udržované a čisté. Výuka většiny sledovaných předmětů probíhala v běžných kmenových učebnách. Jejich estetická úroveň a podnětnost byly na dobré úrovni. Školní nábytek odpovídal věku a vzrůstu žáků. Ve výuce jsou používány schválené učebnice.

Pro výuku jazyků jsou určeny 2 učebny (jedna je kmenová třída), které však svým vybavením neodpovídají klasickým jazykovým učebnám. Na obou stupních využívaly učitelky řadu didaktických (většinou vlastnoručně vyrobených) učebních pomůcek. Pro výuku byly k dispozici vhodné učebnice s pracovními sešity. Kromě toho měli žáci školní sešity a sešity na domácí úkoly, slovníčky, sešit na přehled gramatiky za celou dobu školní docházky a sešit na kontrolní prověrky. Žáci dostávali možnost použít při samostatné práci slovníky. Využívány byly i magnetofonové nahrávky s rodilými mluvčími.

Pro výuku praktických činností je k dispozici pouze kuchyňka, dílny škola nemá. Školní pozemek je využitelný jen k péči o veřejnou zeleň. Odbornou učebnu pro výuku hudební výchovy škola rovněž nemá. Veškeré pomůcky (doprovodný nástroj, radiomagnetofon, obrazové publikace, poslechové ukázky atd.) je nutno před každou hodinou připravit. V jedné ze tříd bylo k dispozici pianino, obrázky hudebních skladatelů a nástěnka s notami různé délky.

Velmi dobře je vybavena školní knihovna. Pravidelně je doplňována o nové tituly. Je v ní i dostatek normativních příruček českého jazyka. Rozsáhlá je videotéka, jež postihuje téměř všechna historická období a dokumentuje hlavní směry literatury. Podobně je koncipována audiotéka. Odebírány jsou i odborné časopisy. Učební pomůcky, včetně normativních příruček a nástěnných historických map, byly do hodin přinášeny, ale používány byly výjimečně. V dějepisu bylo použito promítání na videu.

Materiálně-technické podmínky sledované výuky jsou celkově hodnoceny jako průměrné.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE ŠKOLE

Realizace vzdělávacích programů

Škola vyučuje podle schváleného vzdělávacího programu. Učební plán pro školní rok 2002/2003 odpovídá tomuto programu. Časové dotace jednotlivých ročníků a předmětů jsou v souladu s tímto plánem, zjištěný dílčí nedostatek byl v průběhu inspekce odstraněn. Ve škole se vyučuje podle platných osnov. Vzhledem ke ztížené dopravní obslužnosti má škola povolenu úpravu vyučovacího režimu - krácení přestávek.

Povinná dokumentace školy je vedena, zjištěny byly dílčí nedostatky administrativního rázu v katalogových listech, třídních výkazech a třídních knihách.

Vedení školy vyžaduje na vyučujících zpracování tematických plánů učiva s časovým rozvržením pro jednotlivé předměty. Při jejich kontrole byla zjištěna v některých případech formálnost a malá funkčnost.

Vzdělávání a výchova jsou v souladu s přijatým vzdělávacím programem.

Průběh a výsledky vzdělávání ve skupině předmětů český jazyk, cvičení z českého jazyka, dějepis

Časová dotace hodin českého jazyka a dějepisu i zařazení semináře z českého jazyka v 8. a 9. ročníku byly provedeny v souladu s učebním plánem realizovaného vzdělávacího programu. Českému jazyku vyučují 2 učitelky, z nichž jedna byla v době inspekce již 2 týdny v pracovní neschopnosti. Dějepis vyučuje jedna učitelka.

Z celkového počtu 8 hospitací proběhlo 7 u jedné vyučující ve všech sledovaných předmětech v obou třídách 9. ročníku. V 7. ročníku byla v 1 hodině sledována kvalita zastupování v českém jazyce. Učitelky jsou zkušené a mají dlouholetou praxi. Hodiny připravily svědomitě. Skutečnost, že výuka proběhla v 1 zastupované hodině bez odborné způsobilosti vyučující, neměla negativní vliv na kvalitu vzdělávání.

Obsah vzdělávání je určen v tematických plánech sledovaných předmětů neurčitě. Není patrné, jak jsou rozděleny bloky učiva, jak je rozplánováno opakování. Nejsou zřejmé cíle výuky a vyučovací posloupnost. Tematický plán z českého jazyka umožňuje zařazovat během školního roku kdykoliv jakékoliv učivo. Jeho základem je obsah učebnice. Nejsou v něm obsaženy činnosti (práce s literárním textem, diskuze apod.). Nebere v úvahu práci se žáky se specifickými potřebami. Obsahuje kontrolní diktáty. Z dostupné dokumentace není zřejmé, že navazují na předcházející učivo, že by výuka byla na základě zjištěných výsledků modifikována. Plán pro výuku v semináři z českého jazyka neodpovídá standardu základního vzdělávání, neprojektuje funkční rozvíjení učiva. Deklaruje jen procvičování zejména mluvnice a pravopisu podle potřeb přípravy k přijímacím zkouškám a momentální situace ve třídách. Postup výuky v dějepis je v plánu rozpracován podle obsahu používané učebnice. Neakcentuje specifické cíle výuky předmětu. Rozšiřující učivo nebylo obsaženo v žádném z tematických plánů. V paralelních třídách byla vyučována táž látka. Tematické plány jsou formální, neposkytují ucelenou představu vzdělávacích záměrů ve sledovaných předmětech.

Učitelky navštěvují vzdělávací akce podle svého výběru. Tato skutečnost se v menší míře projevila inovací forem a metod výuky.

V českém jazyce nebylo vždy jasné, čeho mají žáci dosáhnout. Vyučující měla sklon k monologu. Frontálně organizované vyučování nebralo v úvahu zvláštnosti žáků, umožňovalo samostatnou práci jen zřídka, aktivní učení podporovalo jen málo. Problémové úkoly zadávány nebyly. Ověřování znalostí bylo prováděno většinou orientačním zkoušením. Nová látka byla vykládána. Při procvičování byl kladen důraz na pravopisné dovednosti a teoretické znalosti s odůvodněním, že jde o jediné možnou formu přípravy k přijímacím zkouškám. Vyjadřovací schopnosti žáků nebyly rozvíjeny v potřebné míře. V závěru hodin bylo učivo shrnuto, zopakováno. Žákům nebyla poskytnuta zpětná vazba, zda se jim dařilo nebo nedařilo, kam má směřovat jejich další snažení. V zastupované hodině přinesla učitelčina odbornost (tělesná výchova, občanská výchova) netradiční přístupy k práci, dominovala snaha vést se žáky dialog a využít jejich přirozené zvědavosti.

Metody práce v semináři z českého jazyka byly zaměřeny převážně na upevnění pravopisných dovedností. Převládalo předávání vědomostí. Tvořivé činnosti byly jen okrajovou záležitostí. Výrazným nedostatkem bylo, že výuka, která měla probíhat 7. a 8. vyučovací hodinu, začala 6. vyučovací hodinu bezprostředně po ukončení 5. vyučovací hodiny a obědě, na který měli žáci čtvrt hodiny. Trvala bez přestávky hodinu a čtvrt. Na žácích bylo zřetelně vidět, že jsou již unaveni a s obtížemi se soustředí. (Na vysvětlenou vyučující uvedla, že výuka takto probíhá kvůli odjezdům přespolních žáků. Vedení školy nebylo o této úpravě informováno.)

Metody práce volené v dějepis spočívaly v orientačním zkoušení, v jednotvárném odvolávání se na učebnici, stručném zápisu do sešitů a zadávání domácí přípravy z učebnice. Zařazení

ukázky z televizního dokumentárního filmu nebylo funkční. K probíranému učivu se vztahovalo jen tím, že tématem byly události 2. světové války. Souvislosti ale nebyly se žáky prodiskutovány, z promítání nevyplynuly žádné závěry. Dějepisná mapa byla využita jen na zeměpisnou lokalizaci místa historické události.

Někteří žáci chápali pomalu a nepřesně instrukce vyučujících. Potíže jim činilo čtení (někteří nezachytili smysl přečteného), pravopis. Chyběly jim stylistické a verbální vyjadřovací dovednosti.

Podíl aktivního učení byl téměř ve všech hodinách (s výjimkou zastupované hodiny) zanedbatelný. Učivo bylo interpretováno věcně správně a bylo v souladu se současným stavem teorie a praxe. Ke kladům hodin patřilo, že vyučující často navazovaly na aktuální politické události a snažily se vést o nich se žáky dialog. S pomocí slovníků také programově rozšiřovaly slovní zásobu žáků.

Žákům často chyběla motivace. Metody hodnocení jejich práce nebyly podnětné. Za 3 malé známky za aktivitu, na nichž se vyučující dohodne se žáky, obdrží žák velkou, platnou známku do klasifikace. Při dohadování o známce rozhoduje o její konečné podobě názor vyučující. Způsob klasifikování neodráží objektivně úroveň dovedností a vědomostí žáků. Značná váha je přikládána při klasifikaci známám z diktátů. Žákům nebyla poskytována zpětná vazba: nebylo jim zřejmé, zda byli úspěšní nebo v čem mají doposud nedostatky. Jimi přednesené referáty byly hodnoceny jen z hlediska nedostatků, pozitivního nebylo na práci žáků nalezeno nic. V dějepisu jsou v rozporu s požadavky vedení školy psány znalostní testy, jež mají zjistit, jak žáci zvládli odučený tematický celek. Zadání testů bylo triviální, neukazovalo, jaké mají žáci znalosti. Zvolené motivační metody vedly ve všech sledovaných hodinách k vyvolání zájmu jen o známky, nikoli o vyučovaný předmět. Výchovně bylo učivo využíváno zejména v zastupované hodině. K tomu, aby se žáci aktivně zapojovali do práce, navazovala vyučující na jejich praktické zkušenosti a využívala mezipředmětových vztahů.

Vztahy ve třídách byly vesměs korektní, nebylo zaznamenáno porušování dohodnutých pravidel chování.

Verbální i neverbální projev vyučujících byl velmi dobrý. Ve vystupování šly žákům příkladem.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v této skupině předmětů měly ještě vyhovující úroveň.

Anglický jazyk

Chybějící aprobovanost vyučujících pro výuku anglického jazyka se nepromítla do kvality a odborné správnosti výuky. Učivo pro jednotlivé ročníky je rozplánováno v tematických plánech. Návaznost výuky při přechodu žáků na 2. stupeň je zajištěna. Bezprostřední příprava vyučujících na hodiny byla zodpovědná.

Atmosféra hodin byla pozitivně ovlivněna partnerskými vztahy mezi vyučujícími a žáky. Hodiny byly většinou vedeny v přiměřené míře v angličtině, pouze v ojedinělých případech na úkor bezprostředního porozumění žáků. Organizační stránka výuky byla převážně velmi dobře připravena. Učitelky vcelku dbaly na dodržování psychohygienických zásad. Tempo a členění výuky byly na dobré úrovni. Učivo bylo žákům předáváno věcně správně.

V použitých formách a metodách práce převažoval spíše frontální způsob výuky, v menší míře byla využívána skupinová práce či práce dvojic. Vyučující se žákům průběžně věnovaly, vzhledem k výše zmíněnému způsobu práce se však nedařilo vždy zapojit do aktivní výuky všechny žáky. V průběhu hodin učitelky důsledně opravovaly chybnou výslovnost žáků, méně důrazně však již vyžadovaly její správné opakování. Vcelku samozřejmě bylo využívání magnetofonových nahrávek k učebnicím.

Hodnocení výkonů žáků bylo pozitivní, klasifikace pak převážně motivační. Dílčí rezervy byly ještě v závěrech hodin, kdy bylo v menší míře prováděno shrnutí a utvrzení probírané látky, případně zhodnocení práce žáků.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu anglický jazyk jsou celkově hodnoceny jako průměrné.

Německý jazyk

Časová dotace předmětu souhlasila s učebním plánem. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Ve sledovaných hodinách byly stanoveny vhodné a věku a schopnostem žáků přiměřené cíle. Návaznost učiva byla zajištěna. Bylo hospitováno 5 vyučovacích hodin.

Výuka byla vedena většinou v německém jazyce. Byla vcelku účelně řízena. Učivo bylo žákům předkládáno věcně správně a srozumitelně, v případě potřeby bylo doplněno českým překladem. Na 1. stupni byl kladen důraz na rozvoj mluvních dovedností žáků. Ti dostávali při nižších počtech ve skupinách dostatek příležitosti k uplatnění formou rozhovorů s učitelkou, vzájemných rozhovorů či krátkých popisů obrázků. Výuka byla metodicky pestrá, záživná a pro žáky motivující, zařazovány byly hry a soutěže. V žákovských knížkách byl dostatečný počet známek ze všech oblastí jazykové výuky. Na 2. stupni byl důraz zřetelně položen na procvičení a upevnění mluvnického učiva formou krátkých ústních či písemných cvičení. Vlastní mluvní projev žáků byl zařazován méně. U části žáků byl kusý a nevýrazný. Znamkování bylo zaměřeno hlavně na mluvnické znalosti, slovíčka či testy.

Písemné projevy byly (kromě pracovních sešitů) u starších žáků kontrolovány nepravidelně, celkově málo častá byla kontrola slovníků. Chování žáků bylo ve všech hodinách ukázněné. Učitelky respektovaly jejich osobnost. Při hodinách vládla klidná pracovní atmosféra.

Sledované hodiny měly velmi dobrou a dobrou úroveň. Celkově měla kvalita vzdělávání a výchovy velmi dobrou úroveň.

Hudební výchova

Časová dotace předmětu souhlasila s učebním plánem. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Ve sledovaných hodinách byly stanoveny vhodné a věku a schopnostem žáků přiměřené cíle. Návaznost učiva byla zajištěna. Celkem byly hospitovány 4 vyučovací hodiny.

Výuka byla na obou stupních vedena v muzikantském duchu. Důraz ve všech sledovaných hodinách byl položen na zpěvní činnosti. V úvodu hodin někdy chyběla průpravná dechová, hlasová, intonační cvičení, často byla zařazována rytmická cvičení. V některých hodinách byly méně zdůrazněny hygienické návyky (držení těla, nadechování, otevírání úst, frázování). Pestrý a rozmanitý byl výběr zpívaných písní. Při zpěvních činnostech byly velmi vhodně používány doprovodné nástroje (kytara, klávesy). Zařazeny byly i ukázky nástrojové hry žáků (flétna, klávesy). Teoretické učivo bylo zařazováno v míře úměrné věku a schopnostem žáků a v souladu s požadavky zvoleného vzdělávacího programu. V hodinách byly průběžně využívány připravené referáty žáků k oživení zájmu o probírané učivo. Počet známek v žákovských knížkách byl v některých třídách nízký. Poznámky žáků z výuky byly málo kontrolované, což někdy vedlo k jejich malé přehlednosti a úpravnosti. Chování žáků v hodinách bylo až na drobné výjimky ukázněné.

Sledované hodiny měly velmi dobrou až dobrou úroveň. Celkově měla kvalita vzdělávání a výchovy velmi dobrou úroveň.

Přírodověda, přírodopis

Odborná a pedagogická kvalifikace byla ve všech sledovaných hodinách efektivně využita k vnější motivaci žáků. Ta byla vytvořena vhodným vystupováním učitelů, jejich komunikací, znalostmi, logickým uspořádáním informací, volbou úkolů a přiměřeným hodnocením žáků. Učivo navazovalo na školní znalosti žáků. Z hlediska rozvoje znalostí a pamětných vědomostí odpovídalo věku žáků a charakteru předmětu. Osobní vztah učitelů k probíranému učivu byl velmi dobrý. Výraznější odlišnosti byly zjištěny ve volbě vyučovacích metod. V přírodovědě na prvním stupni převládalo uplatňování frontálního výkladového mechanismu. Ve výuce bylo hovořeno o rostlinách, zvířatech a jejich teritoriích, bez využití vizuálního názoru z učebnic nebo jiných běžně dostupných dokumentačních zdrojů. Probírané učivo bylo vhodné pro samostatnou práci žáků s učebnicemi, obrázky, populární literaturou nebo diapozitivy. Umožňovalo zaměstnat žáky vytvářením jejich vlastních záznamů s následnou reprodukcí a porovnáním výsledků mezi spolužáky. Tato příležitost byla využita jen částečně. Výsledky žáků při samostatné práci potvrdily, že žáci umí samostatně vyhledávat a sdělovat klíčové myšlenky, adekvátní jejich věku. Zcela zbytečně byl prostor k samostatnému učení žáků omezován neustálou snahou vyučující převyprávět výstižné informace nalezené žáky vlastními slovy. Také dílčí úkoly zadávané k samostatné práci žáků byly zaměřeny převážně na verbální zpracování, chyběl pracovní kontakt žáků s neverbálními informacemi.

Ve výuce přírodopisu na 2. stupni byly cíle vzdělávacího programu rozvíjeny příkladným a tvůrčím způsobem. Učitelka využívala nejrůznější způsoby činnostního učení žáků, které navozovala pomocí jednoduchých a organizačně dostupných úkolů pro žáky. Vědomě omezovala množství vykládaného učiva ve prospěch úkolů, které vedly žáky k poznání klíčových informací jejich vlastní prací. Náměty k samostatným činnostem vytvářela za pomoci učebnice, obrázků, pomůcek nebo vlastním krátkým popisem klíčové myšlenky, se kterou dále žáci pracovali v navazujícím problémovém úkolu. Velmi dobře bylo zvládnuto střídavé zaměstnání smyslového aparátu žáků. Používané úkoly byly spojovány s mluvením žáků, psaním, kreslením, vyhledáváním, rozlišováním a opakováním informací. Verbální práce žáků s texty, nákresy a pomůckami byla spojována s neverbálními motorickými způsoby učení. Žáci byli aktivní, pozorní a bezprostředně v průběhu výuky poznávali, zda učivu rozumí a umí ho používat. Učení vědomostem podněcovalo rozvoj intelektuálních smyslových dovedností. Žáci se učili, jak informace objevovat, třídít a využívat. Výuka přírodopisu byla doplněna vzdělávacím programem odborníka, který se věnuje chovu dravců a sokolnictví. Zvolená akce velmi dobře doplňovala výuku a její ekologické, citové a morální spojení se skutečným životem a prací dospělých.

Kvalita vzdělávání a výchovy v přírodovědě na 1. stupni byla hodnocena jako průměrná, v přírodopisu na 2. stupni měla příkladnou úroveň.

Praktické činnosti

Na 1. stupni převažuje výuka zajištěná a probávanými učiteli, na 2. stupni je neaprobovaná. Využití doporučených témat a praktických námětů stěžuje skutečnost, že kromě vaření ve školní kuchyňce musí všechny činnosti probíhat ve třídách. Školní pozemek je využitelný k péči o veřejnou zeleň.

Sledované 3 hodiny měly rozdílnou úroveň. Vedle převážně průměrné organizace byla zajištěna i výuka příkladná s vysokou mírou vlivu na žáky a jejich tvůrčí rozvoj. Materiální příprava, volba úkolů, názornost a zručnost vyučujících měla ve všech hodinách velmi dobrou úroveň. Žáci znali cíl práce, měli možnost pozorovat příklady hotových výrobků. Vyučující uměly převážně velmi dobře vysvětlit žákům zvolený postup. V této části vhodně využily frontální

slovní popis doplněný nákresy, modely, šablonami. Ojedinele se projevovala menší efektivita úvodní motivace. Dlouhý návod ztěžoval vytvoření představ o jednotlivých fázích práce. Ve dvou sledovaných hodinách nebylo dostatečně využito vystřídaní frontálního úvodu s pravidly samostatné práce. To se projevovalo tím, že žáci po skončení úvodní instrukce a ověření její srozumitelnosti stále libovolně bez vážných důvodů vyžadovali rady a názory učitele. Tím nebyl splněn výchovný smysl samostatné práce, ve které mají žáci nést přiměřenou zodpovědnost za pozornost při seznámení s návodem a jeho následným použitím. Od žáků nebylo důrazně vyžadováno respektování pravidel samostatné práce a přiměřený požadavek na konstruktivní rozhodování v nastalých situacích.

Stálá frontální komunikace omezovala rozvoj sebekontroly nebo spolupráce mezi spolužáky bez dalšího vlivu dospělých. Nedodržením těchto pravidel se žáci pomocí neustálých dotazů zbavovali své zodpovědnosti. Jejich banální dotazy a komentáře nebyly adekvátní opravdovým nejasnostem, měly spíše konverzační příčiny. Nebyla zajištěna skutečná samostatná práce a její specifické výchovné vlivy. Pokračovaly frontální vztahy, ve kterých byly vyučující zaměstnány častými malichernými a nepodstatnými nápady žáků na úkor své vlastní diagnostické úlohy. Nezbyval jim čas na konstruktivní hodnocení žáků, jak umí pracovat samostatně s návody, jak překonávají vzniklé tvůrčí problémy, co dokáží vymyslet samostatně, jak spojují motorickou dovednost s nápaditostí.

Příkladem způsobem byla zvládnuta hodina ve 3. třídě. Vyučující měla připravený písemný postup na tabuli spolu s názvy používaných pomůcek. Práci měla rozdělenou do několika samostatných kroků, které byly realizovány postupně. Každý jednotlivý krok žákům ukázala a ověřila si jeho pochopení. Následně nechala žáky samostatně splnit dílčí úkol. Zhodnotila jejich úspěšnost a přidala další úkol. Tento postup opakovala podle výchozího plánu, až celá třída bez problémů narýsovala a vystříhala požadované tvary. Ty byly racionálně využity k poznání jejich geometrických vlastností při řešení hlavolamu. V závěru hodiny mohli žáci s výstřížky libovolně manipulovat a pomocí fantazie vytvořit vymyšlené obrazce. Žáci byli úspěšní v průběhu celé hodiny. Rozuměli požadavkům vyučující. Její slovní projev byl úsporný, ale maximálně výstižný a účinný ve spojení s neverbální názornou motivací a programovým oddělením jednotlivých úkolů. Učitelka využívala možnost hodnotit žáky po splnění každého dílčího úkolu a v závěru hodiny použila i klasifikaci. Práce byla zvládnuta efektivně i se závěrečným využitím výsledků a úklidem pomůcek. Žáci byli ukázněni. Měli dostatek možností k neformální vzájemné spolupráci a komunikaci o svých pracovních zážitcích.

Kvalita vzdělávání a výchovy na 2. stupni měla průměrnou úroveň, na 1. stupni byla příkladná.

Výsledky vzdělávání a výchovy zjišťované školou

Kromě běžných prověrek a kontrolních prací zadává vedení školy prověrky v jednotlivých předmětech, na jejichž tvorbě a následném vyhodnocování se podílejí metodické orgány. V zápisech těchto orgánů ani v zápisech z pedagogických rad však nebyly dohledány analýzy výsledků testů, případně další práce s těmito výsledky.

Pro zjištění školní atmosféry vypracovalo a zadalo vedení školy v 7. a 9. ročníku dotazník. Zjištěné poznatky slouží jako východisko v dalším působení školy v této oblasti práce.

V průběhu a výsledcích vzdělávání byly zjištěny kvalitativní rozdíly. Jako příkladný je hodnocen průběh a výsledky vzdělávání v předmětu přírodopis na 2. stupni a v praktických činnostech na 1. stupni. Na velmi dobré úrovni je kvalita vzdělávání a výchovy

v předmětech hudební výchova a německý jazyk. Průměrnou úroveň měla kvalita vzdělávání a výchovy v anglickém jazyce, v přírodovědě na 1. stupni a v praktických činnostech na 2. stupni. Kvalita vzdělávání a výchovy ve skupině předmětů český jazyk, cvičení z českého jazyka a dějepis je hodnocena jako ještě vyhovující.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina vydaná obcí Dubné dne 1. 10. 2002 pod čj. 19/2002
2. Jmenování ředitele školy do funkce ředitele ze dne 3. 10. 2002 provedené radou obce Dubné jejím usnesením č. 99
3. Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 21 693/01-21 ze dne 9. 8. 2001
4. Dokumenty školy ve školním roce 2002/2003 – třídní knihy, třídní výkazy, katalogové listy, evidence žáků, školní řád, rozvrh hodin, záznamy z pedagogických rad, kniha úrazů
5. Tematické plány sledovaných předmětů
6. Žákovské knížky a sešity žáků
7. Zápisy metodických sdružení
8. Výroční zpráva za školní rok 2001/2002
9. Program práce na školní rok 2002/2003

ZÁVĚR

Výchovně-vzdělávací proces ve sledovaných předmětech zajišťují převážně učitelé s odbornou i pedagogickou způsobilostí. Chybějící odborná způsobilost některých vyučujících se nepromítá negativně do kvality výuky sledovaných předmětů.

Pomůcky a didaktická technika jsou celkově zastoupeny v dostatečném množství, citelnější nedostatek se projevuje v prostorových podmínkách pro výuku praktických činností a cizích jazyků.

V průběhu a výsledcích vzdělávání byly zjištěny značné rozdíly, kvalita vzdělávání a výchovy byla hodnocena od vynikající po ještě vyhovující.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektori	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Miroslav Doležal
Členové týmu	Mgr. Jana Dostálová
	Jiří Horák, promováný historik
	Miloš Vogeltanz

Další zaměstnanci ČŠI

Marie Řežábková

V Českých Budějovicích dne 11. prosince 2002

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 18. 12. 2002

Razítko

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu	Podpis
Mgr. Jan Kubálek

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Zřizovatel: obec Dubné čp. 60, 373 84 Dubné	6. 1 . 2003	07151/03

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
	-----	Připomínky nebyly podány